

да са обясни само съ туй, че или апокрифътъ са е съставилъ не на гръцки езикъ, или че той са е появилъ въ по-късната епоха, послѣ съставлението на статията, или и едното и другото заедно. Въ тая по-късна епоха е била и наистина причина да са появи лжовно произвѣдение съ името на Иоанна Богослова. Тоя апостолъ са е ползувалъ съ особено уважение отъ ново-манихейската ересь на богомилите. За тая ересь въобщо сж биле драгоцѣнни съчиненията на Иоанна Богослова, когото послѣдователите ѝ сж считале за ангелъ; но каноническиятъ апокалипсисъ не е удовлетворялъ мистическите идеи на еретиците, и това, както са види, е дало поводъ да са съчини такава книга, която да стои по-близо до тѣхното учение и която да бжде принята отъ тѣхъ за кодексъ на тѣхното учение и вѣрования.

Такава апокрифическа книга отъ Иоанна Богослова са е ползувала съ уважение у албигойците, у които, по старинното предание, тя е била пренесена изъ Вжлгария, отечеството на богомилите. Нейната латинска редакция е била издадена отъ доминиканецътъ Бенуа въ неговата история на албигойците и послѣ била препечатана у Тило ¹¹⁾. Въ ржкописътъ на тоя памѣтникъ е било именно написано, че „тая тайна книга на конкорезските еретици е била донесена изъ Вжлгария отъ Назария, тѣхниятъ епископъ, и напжлнена съ заблуждения“ (*hoc est secretum Haereticorum de Concoresio portatum de Bulgaria a Nazario, suo episcopo, plenum erroribus*). Книгата на конко-

¹¹⁾ J. Benoist, Histoire des Albigeois, 1, p. 283—296; Thilo, Cod. Apocryphus Novi Test. p. 884—896.